

čut, saj nas v ljubezen do ožje in občne domovine vzbujajo različne berilne, prirodopisne, zemljepisne in zgodovinske vaje. Osobito omenim iz III. berila št. 26. „Prave sreče dom“, ki ganljivo govori sinu, kje dobi svetovne sreče dom. Tedaj ne v Ameriko! Št. 62. „Domovina“, ki sočutstvuje v veselji in žalosti. Št. 168. „Cesar in država“ kaj mično našteva oblastva od občinskega do najvišjega vladarja, našega presvetlega cesarja ter kaže, da so oblastva nam v korist in vnema v spolnovanje zakonov, pokorščino ter zaključuje z vnemo ljubezni do domovine in cesarja, za kar smo dolžni žrtvovati, ako je treba življenje in imenje. Št. 191. „Fabricij“, kaže odsev pravega domoljuba, ki ga ni obluba bogastva, tudi ne smrtno žuganje odvrnilo od domovinske ljubezni. Št. 205. „Junakov grob“, nas uči braniti in se žrtvovati za ljubo domovino. Tu je treba razlagati namen vojske ter mlada srca vneti za vojaški stan. Št. 220. „Cesar F. J. L.“ nam kaže modro, pravično in ljubezni polno vladanje našega presvetlega cesarja, kar nas navdaja k ljubezni do ožje in širše domovine, ljube Avstrije in našega cesarja.

V št. 221. „Človek brez domoljubja“, se pretresljivo opisuje, komu se jednači človek brez domovinske ljubezni. Slednjič nas tudi cesarska pesem vnema in utrjuje domovni čut. Poleg že navedenih pesmij vnemajo nas k ljubezni do domovine narodne pesmi n. pr. „Pridi Gorenc“, „Visoko vrh planin“, „Hej Slovenci“, „V gorenjsko oziram“ i. dr.

Končno mi je omeniti, da pristno domovinsko ljubezen si moremo misliti v vernem in poštenem srcu. Tedaj je treba deco vaditi bogoljubnega življenja. Pri vročitvi odpustnih spričeval naj učitelj ne zamudi prilike, med drugim posebno priporočati šolo ostavši mladini tudi ljubezen do občne domovine, spominjaje, da je tudi naš Zveličar posebno ljubil svoj rod in domovino, ter nam v tem zapustil vzgled, ljubiti svojo narodnost. Takrat je še opomniti, naj bode ves čas življenja udana Bogu in cesarju, naj ljubi domovino, naj bode vedno pokorna duhovskim in svetnim predstojnikom, posebno naj vedno o cesarji spoštljivo govori, tako tudi o drugi gosposki ter naj živi za vero, dom in cesarja.

A. Fakin — Repentabor.

Književnost.

Šestdeset malih povestij za otroke. Poleg italijanskega izvirnika spisal Janko Leban, nadučitelj. Založil J. Giontini v Ljubljani. Cena 20 kr.

Ta nova zbirka povestij bode posebno dobro došla otroškim vrtnaricam, kakor tudi učiteljem I. in II. razreda, katerim je vedno treba iz rokava stresti kako mično zgodbičo. Tudi za narekovanje na srednji stopnji so iste prilične, ker so kratke. Otrokom naj se priporoče v nakup takoj, ko so se naučili gladko čitati.

Pisatelju pero teče spretno. Radi tega se čudimo, da se mu je vkljub temu tu in tam vrinila kaka napaka. Tako n. pr. je »zabojček užigalic« morda bilo malo preveč, najbrže je bila samo škatljica. Izraza

»požled« še nismo čuli, pač pa »poledica«. Stavke »Niti črk še zdaj ne pozna« — bi se bolje glasilo: »Niti črk še zdaj ne pozna«. »Takniti se njegovih reči« — bi bilo pravilneje: dotakniti ali pritakniti se. »Imevati« se tudi čudno glasi. Beseda »jezav« je nesrečno skovana. Boljše bi bilo: Deček nagle jeze. Panje pri nas delajo mizarji, ne pa čebele; pač pa iste spretno stavijo v panje satovje. »Porezala si je ob ostrem steklu noge, roke in okraz«. To bi bilo pregrozno; najbrže se je samo malo obrezala. Izraz »bolestoval« tudi ne bode izpodrinil »bolehal«. Nihče tudi ne govori: »Štirideset dān sem ležal v postelji« — nego vsakdo: »Štirideset dni sem ležal v postelji«.

Vse drugo je dobro, kakeršno je tudi potrebno za otroke. Cena nizka. J. T.

Listek.

Trije štiridesetaki.

Dolgo se Vam nisem oglasil, *gospod urednik! Pa ne mislite, da sem lenobo pasel. O, ne! Moj

mikroskop vedno dela, vedno kukam skozi njega, ter preiskujem različne stvari. Mnogo zanimivega mi pokaže moj drobnogled in marsikaj bi Vam rad poročal,